

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی

سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیر و توسعه کارآفرینی

هدف اصلی این مقاله شناسایی روش‌های تأمین مالی برای کارآفرینان و چگونگی سرمایه‌گذاری افراد مخاطره‌پذیر و ارتباط آن با توسعه کارآفرینی است.

واژه‌های کلیدی

سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیر - توسعه کارآفرینی - خلاقیت - تأمین مالی

مقدمه

کارآفرینی یک فرآیند است و کارآفرین فردی است که دارای ایده جدید بوده و از طریق فرآیند تأسیس و ایجاد یک کسب و کار (بنگاه اقتصادی) و قبول مخاطره، محصول یا خدمت جدیدی را در جامعه معرفی می‌نماید و می‌تواند بنگاه خود را در مسیر پرتلاطم تجارت و کسب و کار به موفقیت و پایداری

پرویز سعیدی

← سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر سرمایه‌ای است که برای تأمین مالی یک شرکت نوپا به کار می‌رود و توسط افراد ریسک‌پذیر انجام می‌شود. در کشورهای توسعه‌یافته سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر به عنوان منبعی برای توسعه کارآفرینی نهادینه شده است. امروزه همه صاحب‌نظران اقتصادی و کارآفرینی معتقدند سرمایه‌گذاران مخاطره‌پذیر یکی از حلقه‌های اصلی و عوامل کلیدی رشد و پیشرفت خلاقیت، نوآوری و کارآفرینی محسوب می‌شوند.

نمایند. آنها از یک سو علاقمند به سرمایه‌گذاری در شرکت‌های کوچک و متوسط و نوآور هستند که رشد سریعی داشته باشند.

بنابراین هر کارآفرینی که می‌تواند یک شرکت جدید و یا یک کسب و کار نوپا، راه‌اندازی کند، با این مسئله روبه‌رو است که سرمایه مورد نیاز را از کجا تأمین کند؟ کارآفرین تازه‌کار، در آغاز کار، در به دست آوردن سرمایه با مشکلات بیشتری روبه‌رو هستند.

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های کارآفرینان و مهم‌ترین مانع آنها برای راه‌اندازی کسب و کارشان کمبود منابع مالی برای تأمین نیازهای سرمایه‌ای است. فرآیند تأمین مالی برای کارآفرینان ممکن است سال‌ها به طول انجامد و کارآفرینان را از حرفه و کسب و کارشان منصرف نماید. کمبود سرمایه‌گذاری عامل مؤثر در شکست بسیاری از کسب و کارها محسوب می‌شود.

روش‌های تأمین مالی برای کارآفرینان

برای تأمین مالی سرمایه اولیه به منظور راه‌اندازی

دارد. زمانی که می‌گویید شخص ریسک می‌کند، معمولاً تا میزان زیادی اطمینان دارد که از کارش نتیجه خواهد گرفت و تعدادی از موقعیت‌ها را نیز در نظر دارد که احتمال می‌دهد با حضور در یک یا چند تا از آنها به هدف و خواسته مطلوبش برسد. در مقابل آن ریسکی که کارآفرینان انجام می‌دهند در کنار عدم اطمینان است و این همان معنای «ریسک کردن» در مقوله کارآفرینی است که به واقع «خطر کردن» را نشان می‌دهد.

اهمیت سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیر به این علت است که آنها تأمین‌کننده ارزشمندی برای شرکت‌های نوپا هستند و درک عمومی بر این است که تعداد سرمایه‌گذاران مخاطره‌پذیر یک شاخص نوآوری محسوب می‌شود.

هدف اصلی از سرمایه‌گذاری مخاطره‌پذیر توسط کارآفرینان، دریافت سود فوری و سریع نیست بلکه آنها شرکت را حمایت می‌کنند تا ارزش سرمایه‌شان بالا برود و همچنین از این طریق ایجاد اشتغال

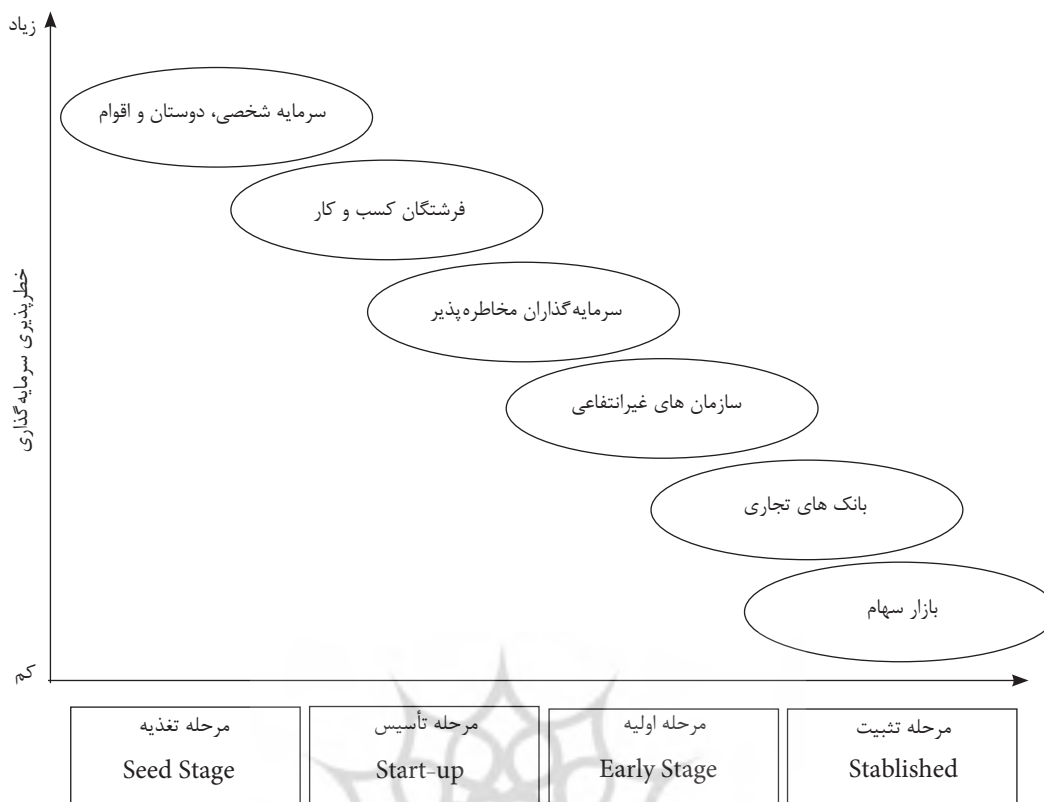
برسانند. در کشور ما نیز در شرایط کنونی با توجه به مشکلات سرمایه‌گذاری در اقتصاد کشور و بهره‌وری پایین و گرایش به تعدیل نیروی انسانی در سازمان‌های دولتی و همچنین نیل تازه‌واردان به عرضه کار و در نتیجه آن معضل بیکاری به نظر می‌رسد که توسعه کارآفرینی یک ضرورت جدی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی باشد.

معمولاً وقتی لغت «کارآفرینی» را می‌شنویم، ریسک کردن و خطر کردن را به یاد می‌آوریم. در واقع این دو مفهوم با یکدیگر قرین شده‌اند. کارآفرین خطر می‌کند چرا که او عوامل اولیه تولید یک محصول را با قیمت مشخص خریداری می‌کند و در نظر دارد محصول تولیدی را وارد بازار کرده، به فروش برساند ولی به هیچ روی از قیمت‌ها مطمئن نیست و حتی ممکن است از این هم مطمئن نباشد که آیا اصلاً کالایش خواهان و مشتری دارد و یا به فروش می‌رسد یا خیر؟

عدم اطمینان را ریسک تعریف می‌کنند. بین ریسک‌های معمولی و عدم اطمینان تفاوت‌هایی وجود

معمولاً وقتی لغت «کارآفرینی» را می‌شنویم، ریسک کردن و خطر کردن را به یاد می‌آوریم. در واقع این دو مفهوم با یکدیگر قرین شده‌اند. کارآفرین خطر می‌کند چرا که او عوامل اولیه تولید یک محصول را با قیمت مشخص خریداری می‌کند و در نظر دارد محصول تولیدی را وارد بازار کرده، به فروش برساند ولی به هیچ روی از قیمت‌ها مطمئن نیست و حتی ممکن است از این هم مطمئن نباشد که آیا اصلاً کالایش خواهان و مشتری دارد و یا به فروش می‌رسد یا خیر

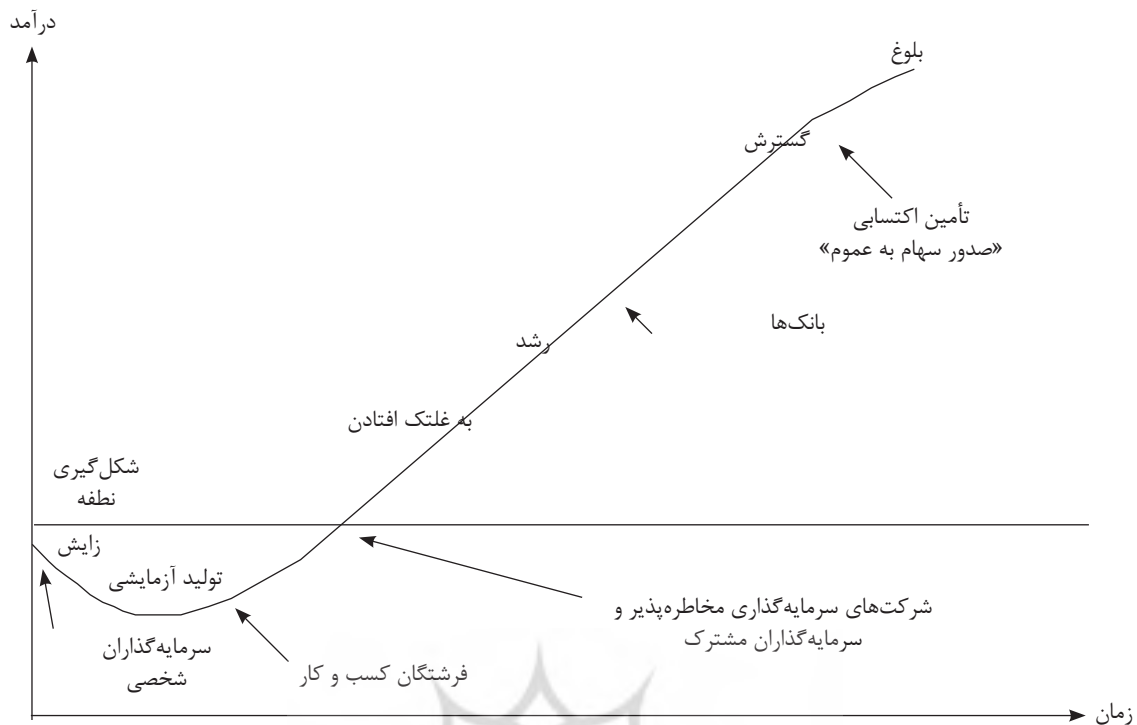

نمودار (۱): مراحل رشد و توسعه شرکت های کارآفرین

شامل دو طیف زیاد و کم است و مراحل رشد و توسعه شرکت های کارآفرین بر روی محور افقی که مشتمل بر چهار مرحله است. این چهار مرحله به ترتیب عبارتند از: مرحله تغذیه، مرحله تأسیس، مرحله اولیه و مرحله تثبیت. در داخل نمودار نیز روش های مختلف مناسب تأمین مالی با توجه به میزان خطری پذیری و مرحله ای از رشد شرکت قرار دارد، نمایش داده شده است. به عنوان مثال هنگامی که شرکت در اولین مرحله تشکیل خود قرار دارد خطری پذیری سرمایه گذاری در کسب و کار مورد نظر بالاست، لذا نحوه مناسب تأمین مالی آن، از سرمایه شخصی، دوستان و اقوام می باشد. زیرا معمولاً کسی جز این دسته از افراد، توانایی های کارآفرین را به خوبی نمی شناسد و حاضر به پذیرش چنین شرایطی با چنین خطری پذیری نخواهد بود. اما زمانی که شرکت اولین مرحله خود یعنی مرحله تغذیه را با حمایت های مالی خود و اقوام و دوستان نزدیک با موفقیت پشت سر گذاشت و وارد مرحله دوم یعنی مرحله تأسیس شد، از خطری پذیری آن نیز تا حدی کم شده باشد، اولین افرادی که کارآفرینان برای جلب حمایت های مادی می توانند به سراغ آنها بروند، فرشتگان کسب و کار خواهند بود. به عبارت دیگر این گروه مناسب تأمین سرمایه هستند و به کمک

(institutions) شامل: مؤسسه اعتباری مهر، مؤسسه اعتباری سینا، مؤسسه ثامن الائمه، مؤسسه قوامین، مؤسسه اعتباری امید، مؤسسه اعتباری انصار. ۷. تأمین مالی از طریق افزایش سرمایه یا عرضه سهام جدید (Long-term financing or Capital stock). ۸. کمک های دولتی (Government assistance or grant). ۹. تأمین مالی داخلی (Internal financing) که بر سه نوع می باشد: عاملیت (Factoring) به صورت فروش حساب های دریافتی، فروش دارایی های مازاد (Sales with resource) و از محل سود انباشته (Retained earnings). هر یک از منابع فوق به فراخور شرایط، خطری پذیری سرمایه گذاری و چرخه عمر کسب و کار، مورد استفاده کارآفرینان قرار می گیرند، به عنوان مثال با توجه به سه عامل میزان خطری پذیری سرمایه گذاری، مراحل رشد و توسعه یک شرکت کارآفرین، می توان نمودار (۱) را ترسیم نمود. همانگونه که در نمودار (۱) مشاهده می کنید، این نمودار از دو بعد تشکیل شده است که عبارتند از: خطری پذیری سرمایه گذاری بر روی محور عمودی که

یک کسب و کار از طرق مختلف استفاده می شود. این روش ها را به اختصار به صورت زیر می توان ارائه نمود: ۱. منابع خصوصی تأمین مالی شامل منابع شخصی و منابع دوستان و بستگان (Love money). منابع شخصی شامل پس انداز شخصی، فروش دارایی های مازاد مشهود و فروش دارایی های مازاد نامشهود است. ۲. فرشتگان کسب و کسب و کار (Business angels) ۳. تهیه کنندگان و مشتریان (Suppliers and customers) ۴. منابع تأمین مالی از طریق استقراض بانکی (Financing borrowings banking) که شامل بانک های دولتی و خصوصی می باشد. بانک های دولتی بر دو نوع هستند: بانک های تجاری شامل: بانک تجارت، بانک ملی، بانک صادرات، بانک رفاه، بانک ملت، بانک سپه و پست بانک و بانک های تخصصی شامل: بانک مسکن، بانک صنعت و معدن، بانک توسعه صادرات و بانک کشاورزی. بانک های خصوصی عبارتند از: بانک اقتصاد نوین، بانک سامان، بانک پارسیان، بانک کارآفرین، بانک پاسارگاد و بانک تأمین سرمایه. ۵. سرمایه گذاران مخاطره پذیر (Lending institutions) ۶. مؤسسات وام دهنده (مالی و اعتباری) (Financial)

نمودار شماره ۲: روش های مناسب تأمین مالی در مراحل هفت گانه

شناسایی و تعریف کرده اند و اغلب علاقه مندند در یکی از آن مراحل که معمولاً مرحله اولیه است، فعالیت کنند.

مرحله ایده یا بذرافشانی (Seed Finance)

سرمایه گذاری در این مرحله قبل از تأسیس رسمی شرکت انجام می شود. کارآفرینان منابع خطرپذیر را برای توسعه و راه اندازی یک برنامه کسب و کار که مشخص کننده محصولات، اهداف و راهبرد شرکت است، دریافت می کنند. سرمایه گذاری در شرکت با بازدهی و خطرپذیری بالا همراه است.

مرحله تأسیس یا شروع فعالیت (Start-up Finance)

در این مرحله سرمایه گذاری در شرکت هایی انجام می شود که یا در حال تأسیس هستند و یا تازه تأسیس شده اند و جهت توسعه محصول و آغاز بازاریابی احتیاج به سرمایه دارند. اینگونه شرکت ها هنوز محصول خود را به طور تجاری نفروخته اند.

مرحله اولیه (Early Stage Finance)

در این مرحله، سرمایه گذاری در شرکت هایی انجام می شود که مرحله تولید آزمایشی و تکمیل محصول را گذرانده و احتیاج به سرمایه گذاری دارند تا تولید و فروش تجاری خود را آغاز کنند. یا به عبارت دیگر

در کشور ما افراد برای تأمین سرمایه جهت راه اندازی یک بنگاه اقتصادی از چندین روش زیر می توانند استفاده کنند:

۱. روش اول - آهسته و پیوسته: شروع از یک شرکت بسیار کوچک و سپس به مرور زمان با تهیه سرمایه مورد نیاز برای کارهای بزرگ تر اقدام می شود.
۲. روش دوم - شروع به فعالیت تجاری: کسب درآمد و ایجاد سرمایه برای فعالیت صنعتی و تولیدی در همان رشته تجاری است.
۳. روش سوم - جذب شریک و سرمایه گذار: در این روش سرمایه گذار در کنار مجری قرار می گیرد تا فعالیت صنعتی را پایه گذاری کرده و توسعه دهد.

مراحل سرمایه گذاری کارآفرینان

در این خصوص فرآیند سرمایه گذاری را می توان به ۵ مرحله تقسیم نمود:

- الف- تعیین هدف های کوتاه مدت و بلند مدت
 - ب- تعیین میزان یا سطح مناسب ریسک
 - ج- محاسبه ریسک و بازده
 - د- تعیین پرتفوی (Portfolio) مطلوب از سرمایه گذاری
 - ه- اندازه گیری عملکرد سرمایه گذاری
- به طور کلی، سرمایه گذاران مخاطره پذیر، مراحل رشد و توسعه شرکت ها را از نظر سرمایه گذاری، در ۶ مرحله

کارآفرینان می آیند. این سلسله مراتب به ترتیب ادامه خواهد داشت تا مرحله آخر یعنی مرحله تثبیت که تنها اگر خطرپذیری شرکت در این مرحله در کمترین حد خود باشد و به اندازه کافی درآمد و دارایی داشته باشد می تواند روی حمایت های مالی بانک های تجاری حساب کند (کارآفرینی گام به گام، ۱۸۷). همچنین اگر مراحل شکل گیری یک ایده کارآفرینانه را از مرحله شکل گیری تا تبدیل آن ایده به عمل و تأسیس یک کسب و کار سودآور را به هفت مرحله کلی تقسیم نماییم، نمودار (۲) گویای روش های مناسب تأمین مالی در هر یک از این هفت مرحله می باشد.

نمودار (۲) متشکل از دو بعد «درآمد» بر روی محور عمودی و «زمان» بر روی محور افقی است. این نمودار یکی دیگر از انواع تقسیم بندی ها را نشان می دهد. به عنوان مثال اگر در مرحله اول یعنی در مرحله شکل گیری ایده باشیم باید از سرمایه گذاری های شخصی استفاده کنیم و زمانی که در مرحله تولید آزمایشی قرار داریم و درآمد هنوز منفی است، یعنی کماکان فقط هزینه داریم، می توان از حمایت های فرشتگان کسب و کار برخوردار باشیم، به همین ترتیب تا مرحله آخر یعنی زمان بلوغ که در آن مرحله می توان از راهبردهای مختلفی همچون تملک یا عرضه اولیه سهام شرکت به عموم استفاده نمود (همان منبع، ۱۸۸).

شرکت‌هایی که هنوز سود به دست نیاورده‌اند.

مرحله گسترش (Expansion Finance)

در این مرحله، سرمایه‌گذاری در شرکت‌هایی انجام می‌شود که از نقطه سر به سر گذشته و برای گسترش و توسعه کار خود از قبیل ظرفیت تولید یا توسعه بازار و ... احتیاج به سرمایه دارند.

مرحله انتقال به سهام عام (Bridge Finance)

در این مرحله، سرمایه‌گذاری در شرکت‌هایی انجام می‌شود که قصد دارند وارد بورس شوند و از سهامی خاص به سهامی عام تبدیل شوند. کارآفرینان می‌توانند از طریق فروش سهام شرکت به عموم سرمایه‌گذاران به یک شرکت عمومی (سهامی عام) تبدیل شوند. این روش، یک روش کارآ برای دستیابی به سرمایه مورد نیاز هم محسوب می‌شود. اما مستلزم فرآیندی هزینه‌زا و زمان‌بر است. تبدیل به شرکت با این ویژگی برای هر کسب و کار کوچکی امکان‌پذیر نیست و در واقع تنها تعداد کمی از کارآفرینان قادرند تا شرکت‌های نوپای خود را به عمومی (سهامی عام) تبدیل نمایند (توماس زیمری و دیگران، ۱۹۹۶، ۱۰).

مرحله خرید شرکت‌های دیگر (Buy-out Finance)

در این مرحله، سرمایه‌گذاری در شرکت‌هایی انجام می‌شود که قصد خرید خطوط تولید یا کسب و کار جدیدی را دارند.

مرحله خرید سهام دیگران (Buy-in Finance)

این مرحله از سرمایه‌گذاری در شرکت‌هایی انجام می‌شود که قصد دارند سهم سهامداران خود را بخرند.

مدل نظری سرمایه‌گذاری و کارآفرینی

چهار دلیل مهم در توجه به موضوع کارآفرینی که مدل

اقتصادی عمل می‌کند. بنابراین سرمایه‌گذاری برای ایجاد و تداوم رشد اقتصادی در هر کشوری از اهمیت خاصی برخوردار است. در این خصوص سرمایه مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری از دو راه تأمین می‌گردد (ورمزیار، ۳).

نخست از راه پس‌انداز داخلی کشور که در بخش‌های مختلف اقتصاد ایجاد می‌شود. این موضوع خود می‌تواند به سرمایه‌گذاری بخش دولتی و بخش خصوصی تقسیم شود. در این باره کارآفرین نقش مهم و اساسی ایفا می‌کند.

دوم، پس‌انداز در کشورهای خارجی که به شکل جریان‌های انتقال سرمایه، به صورت فیزیکی شامل (ماشین‌آلات و تجهیزات ...) و جریان‌های مالی (پول نقد و اعتبارات) از کشور مبدأ به کشور میزبان منتقل می‌شود.

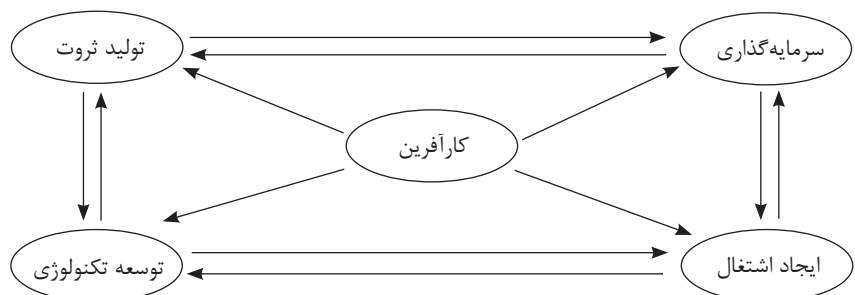
امکانات مناسب و همچنین عوامل فرهنگی و اجتماعی و سیاسی از محرک‌ها و انگیزه‌های بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری به شمار می‌آیند. علاوه بر آن بسترهای سرمایه‌گذاری مانند بازده مناسب سرمایه، امنیت سرمایه، وجود قوانین و مقررات شفاف، تشویق‌های سرمایه‌گذاری، معافیت‌های مالیاتی، بیمه‌ای و عوارض را نیز می‌توان در این خصوص مؤثر دانست.

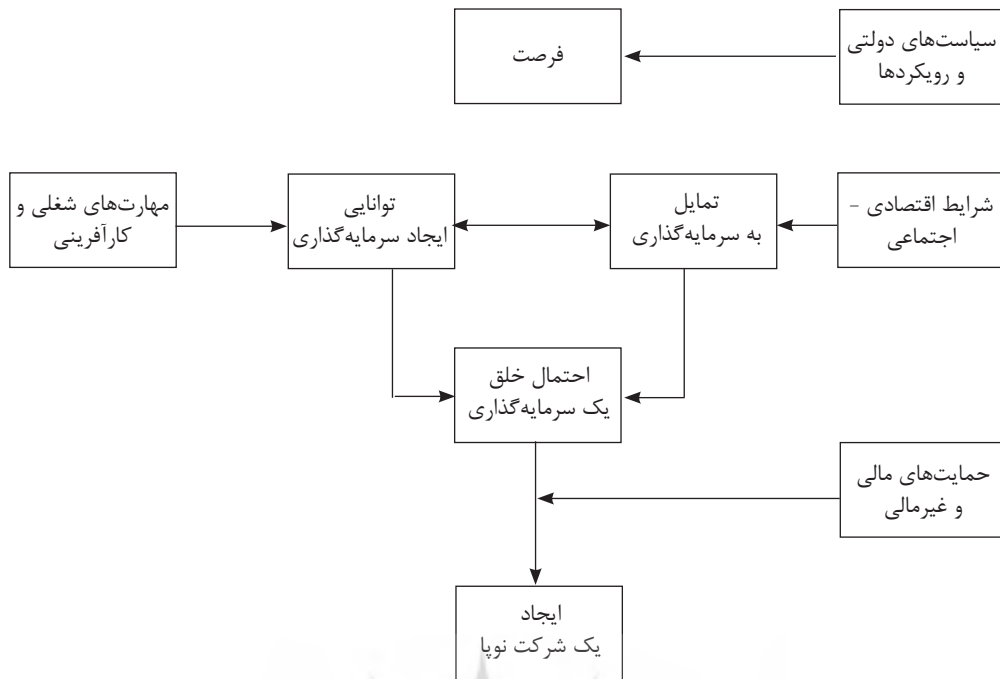
مفهومی و نظری این مقاله را دربرمی‌گیرد و شامل سرمایه‌گذاران، تولید ثروت، توسعه تکنولوژی و ایجاد اشتغال مولد که مدل مفهومی به قرار نمودار (۳) ارائه می‌شود.

سرمایه‌گذاری عبارت از به تعویق انداختن مصرف فعلی برای دستیابی به امکان مصرف بیشتر در آینده است (جهانخانی و پارسائیان، ۲۳).

معمولاً رشد و توسعه اقتصادی نیازمند سرمایه‌گذاری در بخش‌ها و فعالیت‌های اقتصادی است. سرمایه‌گذاری یکی از مسایل مهم در اقتصاد هر کشور است و موجب تقویت بازارها شده و به عنوان عامل محرک در رشد

نمودار شماره (۳): مدل مفهومی و نظری موضوع سرمایه‌گذاری و کارآفرینی

نمودار (۴) - عناصر اصلی در ایجاد یک شرکت نوپا (جدید)

را به کار گیرد تا در راهاندازی و توسعه کسب و کار جدید موفق باشد. در عمل ترکیبات متفاوتی از اجزای تکنولوژی، یک کسب و کار را شکل می‌دهد.

به طور کلی بیش از ۶۷ درصد از نوآوری‌ها در زمینه فن‌آوری و حدود ۹۵ درصد از نوآوری‌های منجر به تحولات بنیادی در عرصه صنعت را کسب و کارهای کارآفرینانه پدید آورده‌اند. کارآفرینان از طریق ایجاد فن‌آوری محصولات و خدمات جدید، قدرت انتخاب مصرف‌کنندگان را افزایش داده و با افزایش بهره‌وری کار، سرگرمی‌های نو، بهبود بهداشت و سلامتی، تسهیل ارتباطات و ... موجب افزایش کیفیت زندگی نو بشر می‌شوند. در واقع بیشترین بخش نسل جدید صنایع را کارآفرینان ایجاد کرده‌اند که می‌توان از رایانه‌های شخصی، تلفن‌های همراه، خرید از طریق اینترنت و صنعت نرم‌افزار به عنوان نمونه‌هایی از آن یاد نمود (کارآفرینی، دبیرخانه طرح کارآد، ۱۲/۱۳).

در نهایت این که کارآفرینی موجب اشتغال در جامعه می‌شود و نقش مهمی را در این خصوص ایفا می‌کند. زمانی که کارآفرینان یک کسب و کار جدید را شروع می‌کنند حداقل به یک یا دو کارمند نیاز دارند تا کارهای خود را انجام دهند. همانطور که کسب و کار مراحل رشد خود را می‌گذرانند نیاز به نیروی انسانی بیشتری دارد برای این منظور سرمایه‌گذاری عامل ایجاد اشتغال می‌گردد و موجبات اشتغال بیشتری را در جامعه فراهم می‌آورد. عکس این موضوع هم ممکن

به نظر ژوزف شومپیتر کارآفرینان کارکنان جدیدی را به کار می‌گیرند، سود سهام بیشتری به سهامداران خود می‌پردازند و میزان خرید از عرضه‌کنندگان را افزایش می‌دهند. در نتیجه ثروت جدید از طریق تقاضای جدید ایجاد می‌شود و ثروت جدید و قدیمی بین کارآفرینان و کارکنان، سهامداران و عرضه‌کنندگان توزیع می‌شود.

او معتقد است کارآفرینان نوآوری‌ها را وارد بازار می‌کنند و این باعث می‌شود که تقاضای جدید ایجاد شود. این بدان معناست که کارآفرینان عناصر اصلی ایجاد و توزیع ثروت هستند (احمد پورداریانی، ۱۳۸۰، ۵۴).

تولید ثروت تأثیر زیادی بر توسعه تکنولوژی می‌گذارد. اگر تکنولوژی را مجموعه‌ای از سخت‌افزار و نرم‌افزار بدانیم که باید به شکل مناسبی ترکیب شود تا تولید کالا و خدمات امکان‌پذیر گردد، محور اصلی آن کارآفرینی است که این چرخه را به وجود می‌آورد. در این راستا اجزای تکنولوژی عبارت است از:

- ▣ تجهیزات، ماشین‌آلات و ابزارآلات
- ▣ مهارت و تجربه انسانی
- ▣ داده‌ها و دانش، فنون، روش‌ها و فرآیندها
- ▣ سازمان و مدیریت واحد تجاری.

یکی از تصمیمات مهم کارآفرینان در ایجاد کسب و کار، انتخاب مناسب این تکنولوژی است. در این تصمیم کارآفرین باید ترکیب مناسبی از اجزای فوق

معمولاً کارآفرین طرح‌های تجاری متعددی را شناسایی می‌کند و در نهایت دو یا سه مورد را انتخاب می‌کند و سپس با توجه به درجه ریسک و بازده آنها و نقاط مثبت و منفی و با توجه به محدودیت منابع مالی، بهترین را تشخیص و انتخاب می‌کند (سالازار و دیگران، ترجمه نطاق، ۹۲).

میسون و هریسون (۱۹۹۹، ۱) معتقدند هدف سرمایه‌گذاران خطرپذیر به جای آن که معطوف به بهره و یا درآمد از سود تضمینی باشد به دست آوردن بازده بالای سرمایه‌گذاری در قالب سود سرمایه‌ای است که از طریق سرمایه‌گذاری حاصل می‌شود.

نیوالی و فوگل (۱۹۹۴، ۹۵) ضمن مطالعات خود چهار عنصر اصلی محیطی را معرفی نموده‌اند که تأثیر تقویت‌کننده یا تضعیف‌کننده زیادتر بر فرآیند ایجاد شرکت‌های نوپا دارند که یکی از مهم‌ترین این عناصر شرایط اقتصادی و اجتماعی است که باعث ایجاد تمایل به سرمایه‌گذاری برای کارآفرینان می‌شود.

عوامل چهارگانه عبارتند از:

- ۱- رویکردها و سیاست‌های دولت
- ۲- شرایط اقتصادی و اجتماعی
- ۳- مهارت‌های شغلی و کارآفرینی
- ۴- حمایت‌های مالی و غیرمالی.

کلیه این عوامل رابطه مستقیم با ایجاد شرکت‌های جدید دارند. مدل پیشنهادی این دو محقق و روابط بین این عوامل در نمودار شماره (۴) آمده است.

معمولاً کارآفرین طرح‌های تجاری متعددی را شناسایی می‌کند و در نهایت دو یا سه مورد را انتخاب می‌کند و سپس با توجه به درجه ریسک و بازده آنها و نقاط مثبت و منفی و با توجه به محدودیت منابع مالی، بهترین را تشخیص و انتخاب می‌کند

خبر مناطق

از محل منابع داخلی شرکت ملی نفت

صورت گرفت:

اختصاص

یک هزار میلیارد ریال اعتبار برای اجرای مصوبات دولت در استان بوشهر

مدیرعامل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس اعلام کرد: یک هزار میلیارد ریال اعتبار از محل منابع داخلی شرکت ملی نفت برای اجرای مصوبات دور اول سفر هیئت دولت به استان بوشهر اختصاص می‌یابد.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی منطقه ویژه، موسی سوری روز یکشنبه با اعلام این خبر در جمع خبرنگاران افزود: با توجه به مشکلات و محدودیت‌های نقدینگی که در اثر بحران اقتصادی جهانی ایجاد شده بود، اجرای مصوبات استانی در سال ۱۳۸۸ با مشکلات و تنگناهای مالی و نقدینگی مواجه شده بود.

وی تصریح کرد: با حمایت‌ها و پیگیری‌های مهندس جشن‌ساز، معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، نقدینگی لازم برای شروع پروژه‌های سفر استانی در نیمه دوم سال جاری تأمین می‌شود.

مدیرعامل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس میزان مصوبات دور اول سفر هیئت دولت به استان بوشهر را ۹ هزار میلیارد ریال در ۲۹ بند برشمرد. وی افزود: پروژه‌های مصوب هیئت دولت اولویت‌بندی شده و اجرای آنها در آینده نزدیک شروع خواهد شد.

سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس متولی اجرای پروژه‌های مربوط به وزارت نفت در مصوبات سفرهای استانی هیئت دولت به استان بوشهر است.

لازم جهت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در برخی کشورهای در حال توسعه و تعمیم نتایج آن به کشور ایران»، استاد راهنما: دکتر مهدی تقوی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی، شهریور ۱۳۷۹.

۳- سالزاد، ملیتواس و دیگران، «مقدمه‌ای بر کارآفرینی»، ترجمه سیامک نطاق، تهران: انتشارات کوهسار، چاپ دوم، ۱۳۸۰.

۴- احمدپور داریانی، «کارآفرینی - تعاریف - نظریات - الگوها»، تهران: شرکت پردیس، چاپ سوم، تابستان ۱۳۸۰.

۵- سازمان سنجش آموزش کشور، «کارآفرینی»، انتشارات دبیرخانه طرح توسعه کارآفرینی در دانشگاه‌ها، ۱۳۸۱.

6- Gnyawali, D. and Fogol, D. (1994). Environments for Entrepreneurship Development: Key Dimensions and Research Implications, Entrepreneurship theory and practice, Baylor University.

7- Mason, C. and Harrison, R. (1999). Venture Capital: Rationale, Aims and Scope. Venture Capital, Vol. 1, No. 1.

8- Zimmerer, Thomas W. and Scarborough, Norman M. (1996). Entrepreneurship Venture Formation. Prentice Hall International Edition and the new.

است اتفاق افتد. یعنی این که وقتی فعالیت کارآفرینی یک جامعه آهسته شود نرخ بیکاری آن جامعه افزایش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

کارآفرینی به عنوان یک تسریع‌کننده، از طریق سرمایه‌گذاری جرقه رشد و توسعه اقتصادی را فراهم می‌آورد. به عبارت دیگر او نیروی محرکه اصلی در توسعه اقتصادی محسوب می‌گردد. در این راستا عوامل اقتصادی (مزیت‌های بازار - روش‌های تأمین مالی و فراهم بودن سرمایه) و عوامل غیراقتصادی (امنیت، مباحث فرهنگی، اجتماعی و ...) و عوامل روانشناختی (نیاز به توفیق، انگیزه‌ها و مخاطره‌پذیری) از مباحثی هستند که در میزان موفقیت کارآفرین نقش ایفا می‌کنند.

به طور کلی این که محور اصلی سرمایه‌گذاری و تولید ثروت و ایجاد اشتغال و توسعه تکنولوژی کارآفرین است که با ریسک متناسب باعث سرمایه‌گذاری بهینه شده و موجبات رشد و توسعه اقتصادی را در جامعه فراهم می‌آورند.

منابع و مآخذ

۱- جهانخانی، علی (دکتر) و علی پارسائیان، «مدیریت سرمایه‌گذاری و ارزیابی اوراق بهادار»، تهران: انتشارات دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، چاپ اول، دی ۱۳۷۴.

۲- ورمزیار، حسین، «بررسی زمینه‌های اقتصادی